

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Οκτώβριος 2017
ἔτος 44ο
ἀρ. φύλ. 706

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

«*Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα,
χθές, σήμερα, αὐριο*»

Τετάρτη 18 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἶθ. «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ διοργανώνεται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ Ἑλληνοσ, σὲ σχέση μὲ τὶς συνεχιζόμενες κακοποιήσεις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐκ μέρους τῶν ἐκάστοτε «ὑπευθύνων». Κύριος εἰσηγητῆς ὁ κ. **Ἀντώνιος Α. Ἀντωνάκος**, κλασσικὸς φιλόλογος, ἱστορικός καὶ συγγραφέας.

Θὰ ἐπακολουθήσῃ συζήτηση. Συντονίζει ὁ φιλόλογος-κοινωνιολόγος κ. **Β. Τσούπρας**.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας καὶ οἱ ἴδιοι νὰ προσέλθουν καὶ ἄλλους νὰ καλέσουν, ἀφοῦ πρόκειται γιὰ τὴν ἐξέταση καὶ στήριξη τοῦ πνευματικοῦ μας θησαυροῦ, τῆς ἑλληνικῆς δηλαδὴ γλώσσας, στὴν ὁποία ἔχουν καταγραφῆ ἢ ἀνθρώπινη καὶ ἡ θεία σοφία.

Σὰς περιμένουμε. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ἐκδήλωση γιὰ τὸ ἔπος τοῦ '40

Κυριακὴ 29 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.
Αἶθ. «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Θὰ γίνῃ σύντομη ἱστορικὴ ὁμιλία καὶ θὰ ἀποδοθῶν ἐπετειακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

σ.σ. α) *Γιὰ τὸ τριήμερο 27-29 Ὀκτωβρίου προγραμματίζεται προσκνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ μονὲς τῆς Ἡπείρου. Πληροφορίες: 210 52 30948, 6936 901606.*

β) *Ἡ φθινοπωρινὴ συνεστίαση τῶν Ἐπάλξεων θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ 12 Νοεμβρίου στὶς 1:30μμ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσά των, Ζήνωνος 3.*

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο 6:30μμ-9:00 μ.μ.** συζήτηση γιὰ νέους καὶ χορωδία.

Κάθε **Κυριακὴ** στὶς **5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς **6:30 μ.μ.** ἐνδιαφέροντες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς, παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Επάλξεις»,
τηλ: 210 52 30948, 6936 901606.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω καὶ τοῦ σωματείου «*Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ*» γίνονται στὴν αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Αγ. Σπυριδῶνος Αἰγάλεω), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Τερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα **7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ συμμετέχουν στὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: **Μαγδαληνὴ Κόκορη**,
Ἱατρός-Θεολόγος, στὸ τηλέφωνο: **210-59 82.573.**

Τὸ «Ὅχι» τοῦ 1940 καὶ οἱ νέες ἀπειλές

«Ἐτι καὶ ἔτι» καὶ γιὰ ἔτη ἀκόμη πολλὰ ἐορτάζουμε καὶ θὰ ἐορτάζουμε μέχρι τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὴν ἐπέτειο τοῦ ἡρωϊκοῦ «Ὅχι», ποῦ βροντοφώνησε σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ τὸ στόμα τοῦ τότε κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, τὸ πρωῒ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Τὸ «Ὅχι» ἐκεῖνο δὲν ἦταν αὐθόρμητη ἔκφραση προσωρινοῦ ἐνθουσιασμοῦ, οὔτε προῖον πολιτικάντικου χειρισμοῦ, ἀλλὰ ἦταν γέννημα τῆς πάντοτε ἀδούλωτης ἑλληνικῆς ψυχῆς, ποῦ συνεχίζει νὰ καλῆ τοὺς ἐχθρούς μὲ τὸ «*μολὼν λαβέ*» καὶ μὲ τὸ «*καλύτερα μιὰς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακὴ*».

Δὲν ἦταν ἀκόμη ἓνα «ὄχι», ποῦ ἀμέσως θὰ μετατρέποταν σὲ «ναί», ἀλλὰ μιὰ σταθερὴ ἀπόφαση, παρμένη μὲ ἱστορικὴ συνέπεια. Τὸ «ὄχι» αὐτὸ δὲν ὑπογράφηκε μὲ μελάνι ἀλλὰ

μὲ τὸ ἀλικο αἷμα τῶν προγόνων μας, ποῦ ἀφθονοῦσε στὰ ἠπειρώτικα βουνὰ «*γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία*».

Τὸ γεγονός μάλιστα ὅτι στὸν ἀγῶνα αὐτὸν κατὰ τοῦ φασισμού καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ναζισμού συμμετείχαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, παρά τὶς μέχρι τότε μεταξύ των διαφορές, ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀρχὴ «*λαὸς ἐνωμένος ποτὲ νικημένος*», ἀρχὴ ποῦ ἔχει καὶ ἱστορικὴ ἐπαλήθευση, ὅπως κατὰ τὸν τρωϊκὸ πόλεμο, τὴν περσικὴ ἀπειλὴ καὶ κατὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Μακάρι αὐτὴ ἡ σταθερὴ ἀπόφαση καὶ ἡ ὑπαρξὴ ὁμοψυχίας γιὰ ἀπόκρουση κάθε ξένης εἰσβολῆς ἢ ντόπιας προσβολῆς νὰ ὑπῆρχε πάντοτε. Τότε δὲν θὰ εἴχαμε

συνέχεια στή σελ. 2

«Ἰωάννης Καποδίστριας, ὁ πρῶτος κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, βίος καὶ ἔργα του»

Εἰσήγηση τῆς Σοφίας Μπεκρῆ, φιλολόγου-θεολόγου, στὶς Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, 1.10.2017

Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας καταγόταν ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια μὲ πολιτικὴ παράδοση -ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο Ἴστρια τῆς Ἀδριατικῆς (Carpò d' Istria), κατὰ μιὰ ἐκδοχὴ. Ἡ πρώτη ἀνάμειξή του στὰ κοινὰ ἦταν τὸ 1803, ὅποτε διορίστηκε γραμματέας τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἰονίου Πολιτείας, τοῦ πρώτου ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴ κατάκτηση αὐτονομοῦ κρατιδίου σὲ ἑλληνικὸ ἔδαφος. Μετὰ τὴν παραχώρηση τῶν Ἐπτανήσων ἀπὸ τοὺς Ρώσους στοὺς Γάλλους (συνθήκη Τιλσίτ, 1807), κλήθηκε στὴν ῥωσικὴ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ὅπου ἀνέλαβε σημαντικὲς θέσεις. Σταθμὸ στὴν διπλωματικὴ του πορεία ἀποτελέσει ὁ διορισμὸς του ἀπὸ τὸν Τσάρο σὲ πληρεξούσιο ὑπουργὸ γιὰ τὴν Ἑλβετία καὶ ἡ συμβολὴ του στὴν ὀργάνωση τῶν αὐτόνομων κρατιδίων («*καντόνια*») στὰ πλαίσια τῆς ἐλβετικῆς ὁμοσπονδίας.

Τὸ 1814-15 συμμετεῖχε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσίας στὸ *Συνέδριον τῆς Βιέννης*, θέση ἀπὸ τὴν ὁποία ἐπηρέασε ἀποφασιστικὰ τὸν Τσάρο, λειτουργώντας

ὡς ἀντιστάθμισμα στὶς ἀπολυταρχικὲς θέσεις τοῦ αὐστριακοῦ Μέττερνιχ, ποῦ μὲ τὴν ἴδρυσή τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας καθιστοῦσε τὸν ἑαυτοῦ του ἑθιμιστὴ τῆς τύχης τῶν ἐπαναστατημένων λαῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐπιρροῆς φάνηκε στὴν *Συνδιάσκεψη τῶν Παρισίων* (τέλος 1815), μετὰ ἀπὸ τὴν μάχη τοῦ Βατερλώ, ὅταν ὁ Καποδίστριας πέτυχε νὰ ἐπιβάλλῃ τὶς ῥωσικὲς ἀπόψεις τόσο ὡς πρὸς τὴν ἐπίτευξη τῆς ἀκεραιότητος τῆς Γαλλίας ὅσο καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴ συνταγματικῆς διακυβέρνησης στὰ Ἐπτάνησα. Τὸ τελευταῖο μάλιστα θεωρεῖται καθαρὰ προσωπικὴ του ἐπιτυχία.

Στὴν συνέχεια, ὁ Τσάρος τὸν διορίζει γραμματέα ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, θέση ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Καποδίστριας συμμετέχει στὰ συνέδρια τοῦ Τροπιάου καὶ τοῦ Λαῦμπαχ, ὡς οὐσιαστικὸς σύμβουλος του. Ὅμως, ὁ Τσάρος, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοῦ Μέττερνιχ, παραμερίζει τὸν Καποδίστρια. Στὸ συ-

συνέχεια στή σελ. 3

Παράκληση πρὸς τοὺς ἀναγνώστες μας

Παρακαλοῦμε τοὺς τακτικούς μας ἀναγνώστες, δηλ. τὰ ἀρωγὰ μας μέλη, νὰ ἀποστείλουν τὶς καθυστερούμενες συνδρομές των ἢ ἔστω μέρος αὐτῶν, πρὸς συνέχιση τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος καὶ διεξαγωγῆ τοῦ μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῶν Ἐπάλξεων. Δυστυχῶς, οἱ νεοεπιβληθέντες φόροι εἶναι ἐπαχθεῖς, οἱ λογαριασμοὶ τρέχουν, τὰ ἔξοδα ἀυξάνονται, οἱ εἰσπραττόμενες ἀρωγὲς ἔχουν μειωθῆ δραματικὰ καὶ ἡ **συνέχιση τοῦ ὅλου ἔργου καθίσταται πραγματικὰ ἀδύνατη**. Γι' αὐτὸ, παρακαλεῖσθε νὰ ἀποστέλλετε τακτικὰ τὴν ἀρωγὴ σας, νὰ φροντίσετε νὰ ἐγγραφῶν καὶ νέα ἀρωγὰ μέλη καὶ γενικῶς νὰ συμβάλλετε μὲ ὅποιον ἄλλον τρόπο μπορεῖτε πρὸς εὕρεση πόρων γιὰ τὴν κάλυψη τῶν συ-

συνέχεια στή σελ. 2

Τὸ Μυστήριο τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος

Τὸ Ἅγιο Βάπτισμα εἶναι βασικὸ καὶ θεοσύστατο μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας μας. Κατ' αὐτὸ, ἡ ἀόρατη ἀλλὰ ἐνεργὴ καὶ ἁγιαστικὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῶν ὑλικῶν καὶ ὁρατῶν στοιχείων - τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐλαίου, τῶν εὐχῶν καὶ τῆς τριπλῆς καταδύσεως- μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ῥύπο, μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸ προπατορικὸ καὶ κάθε ἄλλο προσωπικὸ ἀμάρτημα, μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς καθιστᾶ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ ἐνεργὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ Βάπτισμα εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιὰ νὰ γίνωμε τέκνα Θεοῦ καὶ μᾶς δίδει τὴν δυνατότητα μὲ τὴν βίωση τῆς ζωῆς καὶ πολιτείας τοῦ Χριστοῦ νὰ εἰσέλθωμε στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ βασιλεία Του.

συνέχεια στή σελ. 2

Το «Όχι» του 1940 και οι νέες απειλές

συνέχεια από τη σελ. 1

Ξένη κατοχή ή οποιαδήποτε καταστροφή στην χώρα μας, όπως κατά την υποδούλωσή μας στους Ρωμαίους στα μέσα του δευτέρου π. Χ. αιώνας ή στους Φράγκους το 1204 μ.Χ. ή στους Τούρκους το 1453 μ.Χ., ούτε θα είχαμε την Μικρασιατική καταστροφή το 1922 και την συμφορά στην Κύπρο το 1974, που συντελέστηκαν λόγω της ύπαρξης εσωτερικών διενέξεων και διαιρέσεων, αντί όμοψυχίας για κοινούς αγώνες.

Αυτή η έλλειψη όμοψυχίας και κοινότητας ιερού σκοπού ήταν άλλωστε η αιτία που δεν υπήρξε ενιαία έθνική αντίσταση κατά της τριπλής κατοχής της χώρας μας από τις δυνάμεις του Άξονος ως και για τον έπακολουθήσαντα εμφύλιο σπαραγμό. Ακριβώς αυτή είναι η αιτία για την μη απόκρουση των ξένων εισβολέων και επιδρομέων κατά της χώρας μας, όπως είναι ο καπιταλισμός, ο φασισμός, ο μαρξιστικός ύλισμός, τα αθεϊστικά ρεύματα, οι αίρέσεις, τα ναρκωτικά, ο σατανισμός, ο δεσποτισμός, ο καταναλωτισμός και οι δυνάμεις των παγκοσμιοποιημένων κυκλωμάτων.

Βεβαίως, όλες αυτές οι απειλές κατά των πνευματικών, πολιτιστικών, κοινωνικών και εθνικών μας θησαυρών δεν πραγματοποιούνται με απότομο και φανερό τρόπο, αλλά ασκούνται ύπουλα, κρυφά και δόλια. Έτσι, ο άπλος και απληροφόρητος ελληνικός λαός δεν τις αντιλαμβάνεται και δεν τις θεωρεί επικίνδυνες, ώστε να λαμβάνει τα μέτρα του.

Οι πολιτικοί μας μάλιστα ταγοί κάνουν και κάτι άλλο ακόμη χειρότερο από το να κρατούν τον λαό σε άγνοια. Όντες οι ίδιοι άλλοτριωμένοι από τις ελληνοορθόδοξες παραδόσεις και έμποτισμένοι από ξενόφρονες ιδεολογίες, προσπαθούν να πείσουν τον λαό ότι όλα αυτά τα ξενόφερα συστήματα και οι ανθελληνικές πρακτικές δεν αποτελούν απειλή κατά του ελληνισμού αλλά βοήθεια και πρόοδο των Ελλήνων.

Άρα, με την παντελή έλλειψη σωστής πληροφόρησης και τις ένορρητρωμένες απειλές κατά των πατρογονικών μας θησαυρών, ακόμη και κατά της κοινωνικής συνοχής και της εθνικής μας άκεραιότητας, το έργο μας είναι μεγάλο και ιστορικό. Έχουμε δηλαδή να προτάξουμε ένα νέο και μεγάλο «όχι» κατά των ξένων εισβολέων και εκμεταλλευτών και ένα άλλο επίσης μεγάλο «όχι» κατά των ντόπιων ξενόφρονων δυνάμεων, που έκτελούν τα ανθελληνικά και αντιλαϊκά προγράμματα των ξένων εκμεταλλευτών και υποσκάπτουν την ελευθερία και την πρόοδο της πατρίδας μας.

Για να μπορέσουμε όμως και εμείς σήμερα να βροντοφωνάξουμε προς κάθε κατεύθυνση από ένα μεγάλο «όχι», οφείλομε πρώτα απ' όλα εμείς οι ίδιοι να βιώναμε τις ελληνοορθόδοξες παραδόσεις και να έχουμε όμοψυχία και διάθεση για κοινούς αγώνες με αυταπάρανηση και κάθε αυτοθυσία, γιατί «θέλει άρετη και τόλμη ή ελευθερία».

Νά, γιατί οι «Επάλληξες» σε κάθε μας φύλλο συνεχώς προτεινόμε να αφυπνιστούμε όλοι, να αναλάβουμε την ευθύνη μας, να σχηματίσουμε μικρές, τοπικές, συνεργατικές ομάδες για αλληλοβοήθεια και κοινή δράση, ώστε να είμαστε σε θέση να αντισταθούμε σε κάθε απειλή και κάθε προσβολή κατά των υψηλών ιδανικών της πίστεως και του μακραίωνου πολιτισμού μας.

Ο έορτασμός του ιστορικού «Όχι» του 1940, χωρίς απόφαση προς συνέχιση των απελευθερωτικών αγώνων, καταντάει δυστυχώς έθιμοτυπική εορτή και όχι εκδήλωση για μίμηση και συνέχιση της ιστορικής πρακτικής του αγωνιζομένου ελληνισμού.

Ας γίνη λοιπόν ο έφετεινός έορτασμός του ιστορικού «Όχι» του 1940 αιτία για αφύπνιση, συνειδητοποίηση, ένοποίηση, κινητοποίηση και πραγματοποίηση νέων εθνικών αγώνων προς απόκρουση, με την βοήθεια πάλι της Παναγιάς, όλων των ξένων και ντόπιων απειλών και των πολυποικίλων προσβολών.

Β. Τσούπρας

Όρθη προσέγγιση

υπό κ. Κων/νου Γανωτή, φιλολόγου-συγγραφέως

Στην εποχή μας, ή πολιτική και ή εκπαιδευτική ήγεσία καταγίνονται στην καταστροφή του ελληνικού πολιτισμού, που περιλαμβάνει στην θεωρία και στην πράξη την χριστιανική ορθόδοξη παράδοση. Δίνουν μικρά και προσεγμένα χτυπήματα, για να αποφύγουν ανεπιθύμητες αντιδράσεις. Χτυπούν την έπαφή της νεολαίας με την αρχαία ελληνική γλώσσα και την ορθόδοξη παράδοση, όπως τελευταία με το μάθημα των Ορθοσκευτικών. Αγνοούν, βέβαια, ή το διακινδυνεύουν, ότι ο λαός μας έμαθε να αντιστέκεται με όδηγο πάντα την Έκκλησία, που απέκτησε την σχετική πείρα μέσα στους αιώνες. Μέσα στις προτάσεις που διατυπώνονται, ήθελα κι εγώ να παραθέσω και τις δικές μου.

Η Έκκλησία συντηρεί ακόμα την παράδοση των κατηχητικών σχολείων, συρρικνωμένη βέβαια και κάμποσο άτονη. Το ελάττωμα της εκκλησιαστικής κατήχησης έγκειται στο ότι αντιγράφει ήθος και ύφος από τις ιδεολογίες· δηλαδή οι κατηχητές δεν έχουν την γνώση της αληθινής ορθοδοξίας. Την αισθάνονται σαν μια σωστή ιδεολογία. Θα πρέπει λοιπόν κάποιιο φωτισμένοι ορθόδοξοι να κάνουν πιο οργανωμένα και πιο έντονα μια κατήχηση των κατηχητών! Θα πρέπει να μιλούν όχι για θρησκεία, αλλά για Έκκλησία. Η Έκκλησία είναι ή αληθινή μάνα μας. Πρέπει ν' ακούμε τον λόγο της και ο λόγος της Έκκλησίας ακούγεται σε μία γλώσσα, που δεν είναι άλλη γλώσσα, αλλά είναι ή αυθεντική διαχρονική μας γλώσσα.

Προτείνω, λοιπόν, τα κατηχητικά σχολεία να γίνουν σχολεία διδασκαλίας της εκκλησιαστικής γλώσσας, πιστεύοντας ότι ή γλωσσική προσέγγιση θα όδηγήσει και στην μύηση στο περιεχόμενό της, γιατί ή γλώσσα μας και μόνον με τις λέξεις της διδάσκει και ήθος και ιστορία. Μπορούμε λοιπόν να διδάσκομε στα παιδιά απολυτικά λ.χ. των αγίων ή άλλα τροπάρια και ευχές με λεξιλογική, γραμματική και συντακτική ανάλυση. Μ' αυτόν τον τρόπο θα διδάξουμε και Έλληνικά με τον παραδοσιακό τρόπο και θα κάνουμε και την Κατήχηση με τρόπο μαρτυρικό, βιωματικό και όχι σχολαστικό.

Βέβαια, θα προκύψει πρόβλημα κατηχητών με φιλολογικές γνώσεις και διδακτικές ικανότητες. Πρέπει λοιπόν πρώτα να επικαλεστούμε την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, που φώτισε και ψαράδες Αποστόλους, και ύστερα να βάλομε στην λειτουργία ταχύρρυθμα σεμινάρια εκμάθησης Γραμματικής, Συντακτικού και βασικού Λεξιλογίου. Έτσι, ή Έκκλησία δεν θα εκλιπαρεί το άθεο κράτος να διδάξει την πίστη μας στα παιδιά της. Έχει τις δικές της δυνάμεις με τον αρχηγό της, τον Χριστό.

Παράκληση προς τους αναγνώστες

συνέχεια από τη σελ. 1

νεχώς αυξανόμενων αναγκών. Επίσης, παρακαλείσθε να συνδράμετε στην διάδοση των «Επάλληξων» και των μορφωτικών βιβλίων που εκδίδουν, στην διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων, στην συμμετοχή στις όμιλίες, στην χορωδία και στις άλλες δραστηριότητες, στην διεκπεραίωση της έφημερίδος και στην διοργάνωση των διαφόρων εκδηλώσεων. Το έργο είναι κοινό, γι' αυτό κοινή οφείλει να είναι και ή προσπάθεια.

Ευελπιστούντες στην κατανόηση και στην συνεργασία σας, παραθέτομε και τον **αριθμό λογαριασμού τραπέζης** προς μεγαλύτερη διευκόλυνση: **041/006792-00, Έθνική Τράπεζα. Μην λησμονήτε να γράφετε το όνομά σας κατά την κατάθεση ή να μάς τηλεφωνήτε**, διότι κάποιες αρωγές δεν έχουν όνομα!

Ο Θεός της αγάπης εϊθε να ανταποδίδη πολλαπλασίονα σε σάς και στις οικογένειές σας.

Έκ των Επάλληξων

Το Μυστήριο του Αγίου Βαπτίσματος

συνέχεια από τη σελ. 1

Την μεγάλη σημασία του Μυστηρίου έπισημαίνουν και οι Πατέρες της Έκκλησίας μας. Ο Κύριλλος Τεροσολύμων στις Κατηχήσεις του χαρακτηρίζει «Μέγα το προκείμενον Βάπτισμα, αϊχμαλώτοις λύτρων, άμαρτημάτων άφεις, θάνατος άμαρτίας, παλιγγενεσία ψυχής, ένδυμα φωτεινόν, σφραγίς άγία άκατάλυτος, όχημα προς ούρανόν, παραδείσου τρυφή, βασιλείας πρόξενον, νίοθεσίας χάρισμα», ένψ ό άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης τονίζει: «Τό ιερώτατον βάπτισμα και αναγέννησις έστι, και ανάπλασις, κάθαρσις τε και φωτισμός και νίοθεσία και χάρισμα και άγιασμός. Τυποϊ δέ έξαιρέτως τον θάνατον του Χριστου και την τριήμερον έγερσιν». Κατά δέ τον Γρηγόριο Ναζιανζηνό το Βάπτισμα είναι «βίον μετάθεσις, και κατακλυσμός άμαρτίας, και νου τελείωσις, και δεσμών έκλυσις...».

Η σύσταση του Μυστηρίου αυτού περιέχεται μέσα στην έντολή του Χριστου προς τους Αποστόλους: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις τό όνομα του Πατρος και του Υιου και του Αγίου Πνεύματος...» (Ματθ., κη', 19), ένυπάρχει όμως μέσα στο γεγονός της Σταυρώσεως και του σωματικού θανάτου του Κυριου: «εις των στρατιωτων λόγην αυτού την πλευράν έννυξε, και ευθέως έξήληθεν αίμα και ύδωρ (Ιωάν. 19,34)».

Γι' αυτό, άνέκαθεν τό Βάπτισμα συντελείται ως συμμετοχή του βαπτιζομένου στον Σταυρό και στην τριήμερη ταφή και Ανάσταση του Κυριου. Ακριβώς αυτήν την σημασία έχει ή τριπλή κατάδυσή μας στο ύδωρ, ώστε ό συμμετέχων στον Σταυρό, στον θάνατο και στην ταφή του Κυριου να συμμετάσχη και στην Ανάσταση και στην ζωή του Κυριου. «Όσοι εις Χριστόν έβαπτίσθημεν, εις τον θάνατον αυτού έβαπτίσθημεν... ίνα, όπως ηγέρθη Χριστός εκ νεκρών, ούτω και ήμεϊς εν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν.» (Ρωμ., στ', 3-4).

Βεβαίως, τό ύγρό στοιχείο, τό ύδωρ, θεωρείτο ότι είχε καθαρκική και αποτρεπτική του κακού δύναμη. Έπιστευετο δηλαδή ότι, όπως τό ύδωρ καθαρίζει τό σώμα από τους ρύπους, έτσι με τις πλύσεις και τους

καθαρούς, τους άντισμούς και τά βαπτίσματα μετανοίας καθαρίζει και τά παραπτώματα του ανθρώπου και έξορκίζει τό κακό και τις άποτυχίες και κάθε ψυχική αδυναμία. Οι καθαροί όμως αυτοί και τά βαπτίσματα δεν είχαν την δυνατότητα της αναγεννήσεως του ανθρώπου, της αντιστάσεως κατά του κακού, της υπερέβασεως της φθοράς και της κληρονομίας της αιώνιας ζωής.

Όλα αυτά χαρίζονται μόνον με τον Σταυρό και την Ανάσταση του Κυριου και με την δύναμη και την ένέργεια του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό, ό Κύριός μας άντιδιαστέλλει καθαρά τό βάπτισμα της μετανοίας του Ιωάννου με τό Βάπτισμα της αναγεννήσεως και άγιασμού, που μάς χαρίζει ό Ίδιος: «Ιωάννης μόν έβάπτισεν ύδατι, ήμεϊς δέ βαπτισθήσεσθε εν πνεύματι άγίω...» (Πράξ., α', 5).

Προς ένδυνάμωση λοιπόν του ανθρώπου και έμπλουτισμό με τις θεϊες δωρεές, μετά από τό Βάπτισμα, ακολουθεί τό Μυστήριο του Χρισματος, που είναι μόν ιδιαίτερο μυστήριο αλλά ένεργοποιεί την ήδη διά του Βαπτίσματος αναγεννηθείσα ανθρώπινη φύση με τά χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Η έκφώνηση του Πρεσβυτέρου είναι σαφής: «Σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου», που καθιστά τον χριόμενο άπρόσβλητο στο κακό και ένεργητικό στο άγαθό.

Η δωρεά και τά χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος μεταδίδοντο κατά τους πρώτους αιώνες διά της επίθεσεως των χειρών των Αποστόλων και στην συνέχεια των Επισκόπων, σήμερα όμως με τό Χρίσμα του Αγίου Μύρου, τό όποιο για την Έκκλησία μας παρασκευάζεται και εύλογείται υπό του Πατριαρχείου Κων/πόλεως.

(Από την Εισαγωγή στο νέο βιβλίο των Επάλληξων «Η Ακολουθία του Αγίου Βαπτίσματος»)

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλληξες»
Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εισφορές- Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Επιστολή ἀναγνώστου

Κύριε Διευθυντά,

Όταν τὸ 1964 ὁ τότε Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Εὐάγγελος Παπανούτσος μετὴν δῆθεν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση ἐπέδωκε τὴν ἀποξένωση τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τὰς ζωτικὰς ρίζας τῆς χριστιανικῆς καὶ ἐθνικῆς μας παραδόσεως, γιὰ νὰ ἀλλοιώσει τὸν χαρακτήρα τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνοῦ, ἐξήγειρε θύελλαν ἀντιδράσεων.

Νὰ πῶς περιγράφει τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ θρυλικὸς καὶ ἀνεπανάληπτος τότε ἱεροκήρυκας καὶ μετέπειτα Ἐπίσκοπος Φλωρίνης π. Αὐγουστίνος Καντιώτης στὴν ἀπολογία του τὸ 1965: «Τὸ θέμα Παπανούτσου λαμβάνει τεραστίαι διαστάσεις. Ὁρθόδοξοι Σύλλογοι, Ὁργανώσεις, περιοδικὰ καὶ ὅλος ὁ εὐσεβὴς λαὸς λαμβάνουν θέσιν. Μόνον ἡ Ἱερά Σύνοδος σιωπᾷ. Ὑπάρχει Παπανούτσος, διότι δὲν ὑπάρχει Διοικοῦσα Ἐκκλησία». «Δώστε μας τὸ μεταθετὸν νὰ μὴν πολεμῆσμεν τὸν Παπανούτσουν, ἦταν τὸ πνεῦμα τῆς Ἱεραρχίας.

Αὐτὰ συνέβαιναν τότε. Σήμερον ποὺ καταργεῖται οὐσιαστικὰ τὸ μά-

θημα τῶν Ὁρθοδόξων -καὶ αὐτὸ μόνον γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλληνοπαίδιας- θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ τὸ καταργούσαν παρὰ νὰ διδάσκειται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὰς ἁμαρτίαι, ποὺ θὰ φέρει σύγχυση στοὺς μαθητὰς, ἀφοῦ δὲν θὰ λένε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς, χωρὶς καμιά δυναμικὴ διαμαρτυρία (συλλαλητήρια) ἀπὸ ἐπισήμους Ὁρθοδόξους φορεῖς. Ἔτσι παρέδωσαν τὸ μάθημα τῶν Ὁρθοδόξων βορὰ στὴν Πανθησκεία, γιὰ νὰ μὴν χαρακτηρισθοῦν ὡς ταλιμπάν, ὀπισθοδρομικοὶ, ξενοφοβικοὶ, κ.ἄ.

Ἐπομένως, μόνον ὁ ἀπλὸς εὐσεβὴς λαὸς, αὐτὸς ὁ φύλακας τῆς Ὁρθοδοξίας, θὰ πρέπει νὰ ἀναλάβει καὶ πάλι τὸν ἀγῶνα. Ἐμπρός, λοιπόν, ὅσοι ὀρθόδοξοι Σύλλογοι, Σωματεῖα, ὀργανώσεις, Ὁρθόδοξοι Σύλλογοι, ἐνορίες, ξεσηκωθείτε νὰ δώσουμε τὴν μαρτυρία μας γιὰ τὰ ὑψίστα συμφέροντά μας, γιὰ νὰ μᾶς λυπηθεῖ ὁ Θεός, γιὰ νὰ παραμείνουμε Ὁρθόδοξοι καὶ Ἑλληνες.

Γεώργιος Βλαχογιάννης,
θεολόγος

Ἐκκλησις πρὸς συνεργασίαν

Βασίλειος πᾶσι τοῖς ἐργαζομένοις τὸ ὄσιον, τὸ ἀληθές καὶ τὸ δίκαιον χαίρειν.

«Τῆ ἐπωνύμῳ Σου καινὴ πολιτεία τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρισαι, Χριστέ, ὁ Θεός», ψάλλομεν κατ' αὐτὰς, ἐντιμώτατοι φίλοι, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐν ταύτῳ παρακαλοῦμεν τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Βασιλέα ἡμῶν, ὅπως φωτίσῃ καὶ δυναμώσῃ ἡμᾶς, ἵνα καταστῶμεν μέλη καὶ ἐνεργοὶ πολῖται τῆς καινῆς καὶ κοινῆς αὐτοῦ πολιτείας, τῆς πολιτείας τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Τοιαύτην πολιτείαν ὠραματίζοντο οἱ προπάτορες ἡμῶν οἱ ἐν τῇ μακρᾷ καὶ πικρᾷ δουλείᾳ ζῶντες καὶ ὑπὲρ αὐτῆς θυσιάσαντες κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας. **Τὸ πολυπόθητον δ' ὅμως αὐτῶν τέλος ἀτέλεστον κατέστη** ἔνεκεν τῶν γνωστῶν παραγόντων, μεθ' ὧν τῶν συμπαρομαρτούντων, ὡς ὁ ἐνδοτισμὸς, ἡ ἐθνικὴ ὑποτέλεια, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἐκμετάλλεσις τῶν ἀδυνάτων, ὁ ἐκμαυλισμὸς τῆς νεότητος, ἡ μετανάστευσις, ὁ γραικυλισμὸς καὶ ἡ πρόσφατος πολυπλευρὸς κρίσις.

Βοηθεία δ' ὅμως τοῦ Παντοδυνάμου καὶ μόνου Βασιλέως ἡμῶν Σωτῆρος Χριστοῦ ἔστιν εἰσέτι ζωπυρὸν τι δρῶν καὶ ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Τῷ ὄντι εἰσὶν τινές, οἱ οὐκ ἐκλιναν γόνυ τῷ Βάαλ. Οὗτοι δ' ὅμως πάντες **ἐργάζονται μὲν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ἀλλ' οὐ συνεργάζονται, πολλακίς δὲ καὶ ἀντεργάζονται.** Ἀγωνίζονται, ἀλλ' οὐ συναγωνίζονται, μάλλον δὲ ἀνταγωνίζονται, ἀκολουθοῦντες δυτικὴ φρόνα, ἀτραποὺς καὶ οὕτω παραμένουσιν ἀτελέσφοροι.

Διὸ πολλακίς, πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ὑπὸ πολλῶν ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη συνεργασίας τῶν ἐραστῶν τῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἐλευθερίας πρὸς σχηματισμὸν

ἐνὸς ἀξιοπίστου καὶ ἀξιωμαχοῦ κοινού φορέος διὰ ἐπιτυχεῖ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων καὶ δι' ἐπίτευξιν τῆς κοινῆς προόδου καὶ κοινῆς σωτηρίας.

Οἱ βουλόμενοι οὖν ἐργάζεσθαι καὶ συνεργάζεσθαι πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ πάντων τῶν πολιτῶν καλοῦνται ὅπως ὁμονοοῦντες συστήσωσιν κοινὸν κοινωνικοπολιτικὸν φορέα καὶ ἐργασθῶσι ἀπὸ κοινού ὑπὲρ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πάσης τῆς φύσεως, ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ ἑλληνισμοῦ ὅπου γῆς, ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, τῆς κοινωνικῆς συνεργασίας τε καὶ δικαιοσύνης, ὑπὲρ τοῦ κοινοτικοῦ τρόπου ζωῆς καὶ πολιτείας, ὑπὲρ τῆς διερευνήσεως τοῦ ὕψους καὶ τῆς ὕψης τοῦ χρέους, ὑπὲρ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ δυναμικοῦ ὡς καὶ τῶν ἐθνικῶν πόρων, τῆς κινητοποίησης τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν καὶ φιλελλήνων καὶ γενικῶς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ προόδου.

Βεβαίως, σεβασταὶ τυγχάνουσι αἱ ἐπιμέρους προσπάθειαι, ἀλλὰ βαίνουνσι βραδέως καὶ ἀνευ σχεδίου. Οἱ καιροὶ ὅμως οὐ μενετοί. Διὸ **ἀπαιτεῖται ἡ σύγκλησις, τὸ βραδύτερον ἐντὸς σαράντα ἡμερῶν, γενικῆς συνελεύσεως ὧν τῶν ἐπιμέρους προσώπων καὶ προσωπικοτήτων διὰ τὰ περαιτέρω.** Ἐὰν καὶ πάλιν ἡ ἐκκλησις αὕτη καταστῆ ἀτελέσφορος, τότε ἡ εὐθύνη βαρύνει τοὺς μὴ συνεργαζομένους καὶ οὐδὲν κωλύει πλέον τοὺς θέλοντας συνεργάζεσθαι.

Εἴη ὁ Τίμιος Σταυρὸς βοηθὸς πάσης συνεργατικῆς πορείας.

Εὐελπιστῶν εἰς τὴν ὑμέτεραν ἀνταπόκρισιν διατελώ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας.

Ἐν Ἀθήναις,
τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου 2017
Β. Γ. Τ.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων, Ζήνωνος 3, πραγματοποιήθηκαν οἱ ἀκόλουθοι ὁμιλίαι:

Τὸ Σάββατο 2 Σεπτεμβρίου στίς **7:00 μ.μ.**: «Ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης καὶ τὰ γεγονότα τῆς 3^{ης} Σεπτεμβρίου 1843», ἀπὸ τὴν φιλόλογο-θεολόγο κ. Σοφία Μπεκρῆ.

Τὸ Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου τὴν ἴδια ὥρα: «Ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῆς Σμύρνης τὸ 1922 στοὺς βανδαλισμοὺς τῆς Πόλης τὸ 1955», ἀπὸ τὸν Δρ. Θεολογίας κ. Γεώργιο Τσοῦπρα.

Τὴν Κυριακὴ 24 Σεπτεμβρίου στίς **6:30 μ.μ.**: «Ἄτομα ἢ Πρόσωπα στίς ἑλληνικὰς κοινότητες», ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον τῶν Ἐπάλλξεων κ. Β. Τσοῦπρα.

Τὴν Κυριακὴ 1 Ὀκτωβρίου στίς **7:00 μ.μ.**: «Ἰωάννης Καποδίστριας, ὁ πρῶτος κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, βίος καὶ ἔργα του», ἀπὸ τὴν φιλόλογο-θεολόγο κ. Σοφία Μπεκρῆ.

Ὅλες οἱ παραπάνω ὁμιλίαι ἐγίναν στὰ πλαίσια τῆς καλύτερης γνώσεως καὶ βιώσεως τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ παραδόσεως, ὥστε διδασκόμενοι μέσα ἀπὸ αὐτὰς νὰ ἀντιληφθοῦμε καλύτερα τὶς σημερινὲς συγκυρίες καὶ νὰ ἐξετάσωμε ὅλοι μαζί τρόπους κοινῆς δράσεως γιὰ τὴν ἐξοδὸ μας ἀπὸ τὴν σύγχρονη κρίση.

Ἄγιασμος στίς Ἐπάλλξεις

Τὴν Κυριακὴ 17 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα **6:30 μ.μ.** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν «Ἐπάλλξεων», Ζήνωνος 3, πραγματοποιήθηκε ὁ ἀγιασμός γιὰ τὸ νέο ἀκαδημαϊκὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος. Τὴν ἀκολουθία ἐτέλεσαν ἀπὸ κοινού ὁ π. Χρυσόστομος Χατζηνικολάου ἀπὸ τὴν ἐνορία Ἀγ. Κων/νου Ὁμονοίας καὶ ὁ π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης, ἀπὸ τὴν ἐνορία Ἀγ. Τριάδος Ἀμπελοκήπων. Στὴν συνέχεια, ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλλξεων κ. Β. Τσοῦπρας μίλησε μετῆμα: «Προοπτικὲς καὶ δυσκολίες τοῦ ὀρθοδόξου ἱεραποστολικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου μέσα στὴν πολυπλευρὴ κρίση», ἐνῶ ἡ χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων ἀπέδωσε ποιητικὰ ἄσματα. Τέλος, προσφέρθηκαν ἀναψυκτικὰ καὶ κεράσματα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ νέου ἔτους.

Εὐχή καὶ προσευχὴ ὅλων εἶναι καὶ τὴν φετεινὴ χρονιά ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ εὐοδώσῃ τὸ πολυπλευρὸ μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῶν Ἐπάλλξεων, πρὸς δόξαν Κυρίου καὶ σωτηρία ὅλων. Ἀμήν.

Ἱερό Μνημόσυνο

Τὴν Κυριακὴ 24 Σεπτεμβρίου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ξένης Νικαίας τελέστηκε τὸ 40/μερὸ μνημόσυνο τοῦ ἀρωγοῦ μέλους τῶν Ἐπάλλξεων Παναγιώτου Μαοῦνη, λογιστοῦ, ποὺ ἔχασε τὴν ζωὴ του ἀπὸ ἀποτρόπαιο ἐγκλημα. Εἶθε ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης νὰ ἀναπαύῃ τὴν ψυχὴ του καὶ νὰ μᾶς προφυλάσῃ ὅλους ἀπὸ κάθε ἐγκληματικὴ ἐνέργεια.

Ἀσημίνα Τσαμού

Κλαψίγελο

Νεοέλληνες!

Π(εριηγητής): Ἐξεστὶ μοι εἰσιέναι;
Υ(πάλληλος Μουσείου): Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, δὲν ξέρω ξένη γλῶσσα.

Π: Ἐγὼ μὲν ξένος εἰμί, ἀλλ' ἡ γλῶσσα, ἐν ἡ διαλέγομαι, οὐκ ἔστιν ξένη ἀλλὰ κοινὴ ἑλληνικὴ.

Υ: Δὲν καταλαβαίνω, κύριε, τί θέλετε νὰ διαλέξετε.

Φ(οιτητής): Oh, my friend, do you speak English;

Π: Γινώσκω τὴν Ἀγγλικὴν, ἀλλὰ ἀγαπᾷ τὴν κοινὴν ἑλληνικὴν.

Υ: Καὶ τί φταίμε ἐμεῖς ποὺ εἶσαι ἄγαμος;

Π: Ἑλληνες ὄντες οὐκ οἶδατε τὴν κοινὴν ἑλληνικὴν, ἀλλὰ γινώσκετε μόνον τὸ «ὄχι» εἰς «ναί» καὶ τὰ τῆς φύσεως φύλα ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ μεταλλάσσειν; Οὐκοῦν, ἀπειμι. Ἐρρωσθε, νεοέλληνες.

ἡ τσοῦχτρα

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

Παπαγιάννης Δημήτριος	10€	Μπαϊρακτάρη Εὐγενία	45€	Καραγιάννης Μανώλης & Μαρία	10€
Χοντάσης Δημήτριος	70€	Μαρκουλάκη Εὐγενία	15€	Λουκίδης Δημήτριος	20€
Παναγιωτόπουλος Εὐάγγελος	20€	Πολιτάκος Νικόλαος	20€	Παπαρηγορίου Στέλιος	20€
Ἀντωνίου Θεόδωρος	10€	Μπάμπης Σπύρος	20€	Μπινιχάκης Θεόδωρος	20€
Σφακιανᾶκη Εὐαγγελία	20€	Μ. Μ.	50€	Λ. Ε.	10€
Μαραγονικολάκη Κατίνα	10€	Μητρόπουλος Χρήστος	100€	Γιόβα Ἰωάννα	50€
Λούλη Αἰκατερίνη	30€	π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης	20€	Ἱ. Μ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου,	
Γράφα Ἀριστέα	20€	Παπιδᾶς Μιχαὴλ	20€	Ροβιές	20€
Μαυραειδόπουλος Χρήστος	100€	Κατσιρῆς Δημήτριος	20€	π. Σακαγιάννης Νικόλαος	50€
Βελή Εἰρήνη	20€				

Διαδώστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλλξεις